

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 3T/135/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212011456
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7212011456.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Soňou Mihalákovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. 6. 2015 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

L. P. nar. XX. X. XXXX v W., bytom W., J. č. XX, prechodne S. č. XX, samostatne zárobkovo činná osoba

je vinný, že

ako konateľ spol. P. s.r.o. Košice od 3. 11. 2006 do 29. 12. 2011 nevedol v rozpore so zákonom o účtovníctve č. 431/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov v úmysle získať majetkový prospech účtovníctvo súvisiace s jeho podnikateľskou činnosťou,

t e d a

v úmysle zabezpečiť si neoprávnené výhody nevedol povinné údaje o závažných skutočnostiach v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva,

t ý m s p á c h a l

prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 259 ods. 2, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 / sedem / mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 / osemnásť / mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 20 / dvadsať / mesiacov.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje vo výrokoch o treste trestný rozkaz Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 11/2014 zo dňa 18.2.2014 a trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 21/2014 zo dňa 28.2.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, ktoré na tieto výroky obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného , svedkov, M. B., M. G., prečítaním svedeckej výpovede Ing. K. W., listinných dôkazov v spise obsiahnutých a na základe takto vykonaného dokazovania, po zvážení jednotlivých dôkazov samostatne ako aj v ich vzájomnej náväznosti, na hlavnom pojednávaní dňa 17. 12. 2013 dospel k záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Krajský súd v Košiciach, ktorý rozhodoval o odvolaní prokurátora, uznesením sp. zn. 6To 34/2014 zo dňa 5. 11. 2014 zrušil oslobodzujúci rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu , aby ju znovu prejednal a rozhodol. Okresnému súdu uložil znovu vypočuť obžalovaného k odvolacím námietkam prokurátora a jeho výpoveď vyhodnotiť v kontexte s ostatnými dôkazmi.

Obž. L. P. na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní na svoju obranu uviedol, že účtovnú evidenciu viedol, inak by ako zamestnávateľ 14-17 pracovníkov nemohol mať prehľad o chode firmy. Bol kvartálnym platcom dane z pridanej hodnoty, preto účtovné doklady mesačne odovzdával na spracovanie T. G.. Mal softvér, pomocou ktorého „ si sám nahadzoval kalkulácie, skladové hospodárstvo „ .

Keď firma skrachovala a likvidoval reštauráciu v máji 2010 , účtovné doklady boli na troch miestach, v mieste jeho bydliska, v rodinnom dome na ul. L. XX a u M. G.. Keď bol riešený na polícii kvôli nevyplateniu miezd, sústreďoval účtovnú evidenciu spol. P. s.r.o. Košice. V tom čase požiadal svojho priateľa M. B. o pomoc pri sťahovaní do nových priestorov. Pretože došlo k vlámaniu do vozidla, v ktorom boli registračná pokladnica, notebook a účtovné doklady, nemohol ich polícii predložiť a to aj preto, že časť účtovných dokladov bola aj u M. G., ktorého nevedel pozháňať, lebo odchádzal do cudziny.

Obžalovaný tvrdil, že daňový úrad zrealizoval jednu alebo dve kontroly na jeho prevádzke, kontrolovali knihu pokladnice s dennými uzávierkami a doklady z registračnej pokladne, pochybenia neboli zistené. Daň z pridanej hodnoty platil podľa výpočtov M. G., každoročne podával daňové priznanie k dani z príjmu právnických osôb, nemal na ňu doruby ani daňovú kontrolu.

Po vrátení veci odvolacím súdom na nové konanie a rozhodnutie bol v zmysle pokynu odvolacieho súdu dopočutý a to na dve otázky: prečo nepredložil účtovnú evidenciu za obdobie od 29. 12. 2011 do augusta 2012 orgánom činným v trestnom konaní a pokiaľ bol trestne stíhaný aj za nevyplatenie mzdy a odstupného podľa § 214 Tr. zákona, prečo ani v danom konaní neodovzdal účtovnú dokumentáciu pre potreby znaleckého skúmania. Obžalovaný zotrval na svojom predchádzajúcom zdôvodnení, že účtovné doklady odovzdal T. G., ktorý odcestoval do Španielska.

Svedkyňa Ing. W. W., správkyňa dane daňového úradu od r. 2012 , uviedla, že osobne v spol. P. s.r.o. Košice v tejto súvislosti nebola. Na Daňovom úrade Košice sa nachádzajú doklady tohoto platcu dane, ktorý podal daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za r. 2008. U tohto subjektu vykonaná kontrola dane z pridanej hodnoty za r. 2009. Jej výsledkom bolo zistenie, že rozdiel dane za 1. -4. Q činí 3 441,37 eur, 3 727,50 eur, 3 652,87 eur a 3 639,06 eur.

Svedok T. G. vypovedal, že od r. 2006 vykonával na základe živnostenského oprávnenia účtovnícku činnosť. Na základe dohody od r. 2006 do 1.Q 2010 viedol obžalovanému celé účtovníctvo s výnimkou skladových zásob, čo značí, že viedol pokladničnú knihu, knihu došlých a vyšlých faktúr, bankové výpisy, spracovával mzdy, vypracovával mzdové listy. Robil ročnú uzávierku, vypracovával daňové priznania. Svedok tvrdil, že doklady súvisiace s činnosťou, ktorú obžalovanému poskytoval, fyzicky existovali, po ich spracovaní ich vracal obžalovanému.

Svoju elektronickú databázu zlikvidoval, pretože končil s podnikaním, Nemohol preto poskytnúť obžalovanému účtovníctvo v elektronickej forme, keď mu boli jeho účtovné doklady odcudzené. Svedok zapochyboval, či by vedel súdu predložiť faktúry, ktorými si účtoval u obžalovaného odmenu za prácu, pretože už vyradil medzičasom niektoré doklady.

Svedok T. B. vypovedal, že pomáhal obžalovanému so známym G. sťahovať jeho výpočtovú techniku z bytu na sídl. KVP do priestorov na ul. W.. Pri poslednej jazde boli na zadných sedadlách uložené dve veľké tašky s rôznymi knihami a firemnými pečiatkami. Pred ich vyložením bolo auto najprv zaparkované z dôvodu, že s G. išiel niečo vybaviť do banky. Počas tej doby došlo k vlámaniu do auta a odcudzeniu aj predmetných dokladov.

Z listinných dôkazov vyplýva, že dňa 16. 11.2010 bolo obžalovanému vznesené obvinenie pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona, že nevyplatil mzdu za mesiac máj 2010 pracovníčke M. L. a dňa 18.1.2011 pre rovnaký prečin, že nevyplatil mzdu za mesiac apríl a máj 2010 pracovníkovi M. P..

Znalkyňa z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, ktorá bola pribratá do konania, dňa 24.8.2011 skonštatovala, že účtovné doklady spol. P. s.r.o. Košice jej neboli predložené, preto nemohla zodpovedať zadané otázky v súvislosti s finančnou situáciou spoločnosti v uvedenom období.

Zo správy Daňového úradu Košice II z decembra 2010 vyplýva, že spol. P. s.r.o. Košice nepodala za zdaňovacie obdobie r. 2009 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby, že spoločnosť na výzvy správcu dane nereaguje a jej splnomocnený zástupca T. G. poštové zásielky nepreberá.

Poverený príslušník PZ dňa 12. 1. 2012 po prvýkrát požadoval v zmysle ust. § 89 Tr. poriadku, aby obžalovaný vydal vec dôležitú pre trestné konanie a to účtovné doklady spol. P. s.r.o. Košice za obdobie od 20.10.2006, čo je dátum vydania živnostenského listu obž. L. P..

Podľa § 327 ods. 1 Tr. poriadku súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

S poukazom na vyššie konštatovaný právny názor odvolacieho súdu, súd rozhodol, že sa žalovaný skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že konaním popísaným vo výrokovej časti rozsudku naplnil po stránke objektívnej znaky skutkovej podstaty prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 od. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a že po stránke subjektívnej konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona. Prihliadal najmä na okolnosti prípadu, osobné pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Súd nezistil u obžalovaného priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti. Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne, od r. 2010 bol 4-krát súdne trestaný, prvé dve odsúdenia už majú fikciu zahľadania, teda sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený. Teraz súdený skutok spáchal obžalovaný pred doručením trestných rozkazov Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 11/2014 zo dňa 18. 2. 2014 a Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 21/2014 zo dňa 28. 2. 2014. Bol mu preto v súlade s ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest za súčasného zrušenia výrokov o treste vo vyššie označených trestných rozkazoch. Tento trest súd považuje z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a dostatočný.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.